

Komandi partur
Í Newcastle var eisini umboðað ein slóð frá Niklas Leo,
sum gjørdist kendur skipari í Grimsby í 19. øld. Komandi
partur verður ein dagførd lýsing av hansara søgu.

Hugni í barakkunum í Vágum.
Harry hevur tikið myndina

ein lítil minniluti í oynni. Tað kravdist pass fyri at fara vestur í Vágar. Her vóru bretskeir stovnar av ymiskum slagi sum sjónleikarhús, kirkja og eisini sjúkrahús.

Antiklimaks at koma til Føroyar

At koma til Føroyar var eitt slag av antiklimaks. Eg var væl útbúgvinn hernaðarlíga, og hevði eisini eina góða venjing av krígunum, har eg hevði verið úti fyri einum sindri av hvørjum. Men so at koma til Føroyar, har tað veruliga ikki var nakar bardagi. Hetta var sanniliga ein stórur munur.

Her var eisini ein deild av Cameronians, sum veruliga hevði roynt at verið í bardaga aðra staðni, teir høvdu tá mist 120 av 850 monnum. Teir vóru sera væl vandir. Leiðarin hjá teimum hevði fingið eina ta hægstu medaljuna í bretska herinum. Teir munnu hava havt somu kenslu, sum eg sjálvur.

Sjálvur var eg við í einum verkfrøðingaliði, sum hevði byggiuppgávur um hendi.

Eg var so í Vágum í 20 mánaðir. Tað vóru aðrir, sum høvdu verið í hálvt fjórða ár. Fólk vóru sera vinarlig, og eitt tað fyrsta eg minnst er, at tveir hermenn vórðu giftir við tveimum systurum.

Gentan kemur upp í leikin

Endin á krígunum gjørdist fyri meg heilt øðrvísi,

Harry á varðhaldi um ta tíðina ótti var í Bretlandi fyri týskari innrás

enn eg hevði roknað við. Eg hevði fingið gott eygað á eina gentu í Havn, men visti ikki rættuliga, hvussu eg kundi koma í samband við hana.

Við krígslok marsjeraðu allir ensku hermenninir gjøgnum býin í Havn. Tá tók júst hendan gentan myndir av skrúðgonguni. Tá eg sá hana taka myndir, tók eg kjansin, fór til hennara spurdi, um eg kundu fáa myndir frá henni. Jú, tað var so gaman í! Vit máttu so eisini hittast aftur, tá ið filmurin varð framkallaður, so eg kundi fáa mínar myndir. Soleiðis komu vit at kennast og byrjaðu at koma saman.

Hetta dæmdi ikki foreldrunum í fyrsta umfari, men tá vit so hittust varð eingin trupulleiki.

Eg fór úr Føroyum í september 1945 og varð sendur til Italia. Italia var jú ein av taparunum í krígunum, og nú var tað ábyrgdin hjá teimum sameindu at tryggja, at landið kundi verða skipað aftur á einum fólkaræðsligum støði.

Har var eg liðugur í juli 1946. Hjá Jóhannu var einki at gera uttan at bíða í Føroyum. Í Italia vóru nógvar vakrar gentur, men hjartað lá eftir í Føroyum! Vit skrivaðu eisini saman hvørja viku.

Síðan fór eg til Bretlands, og so er at koma aftur til Føroya til gentuna, sum bíðaði.

Besti møguleiki var at fara til Grimsby og so finna eitt føroyskt skip at fara heim við. Vit vóru fleiri í somu ørindum. Í Grimsby síggja vit nakrar mans í tuflum og hendur í lumma. Hetta mundu vera føroyingar, og so var. Eg spurdi skiparan um um at sleppa við til Føroyar, har eg skuldi fara eftir gentuni. Skiparin svarar aftur, at tað er eingin møguleiki fyri tí: "Tit eru farnir við okkara bestu gentum, so vit fara ikki at hjálpa tykkum at fara eftir teimum!" Tá tyktist einum av hinum synd í mær. Hann bønaði skiparan um at lova okkum við kortini. Men hetta var sjálvsagt bert skemt. Skiparin var Esmar Euglø, sum tá førði Leiv Øssurson, ein trolara á Tvøroyri. Hann var skyldmaður Jóhannu.

So til Bretlands

Johanna skuldi nú royna, um hon treivst í Bretlandi. Hetta var ikki nakar trupulleiki. Síðan fór hon til Hollands at vitja sína ætt. Pápi hennara, Louis Apol, var ættaður úr Hollandi.

Eg fór seinni til Hollands aftaná henni. Vit giftust á borgmeistaraskrivstovuni í Haag 24. mars 1948. Aftaná fóru vit í ensku kirkjuna í býnum at fáa kirkjuliga vígsluna.

Hanna og Harry
í Føroyum í 2007

Vit komu aftur til Onglands, og tá fór eg at halda áfram við mínum arkitektlesnaði.

Eg fekk eisini eyka almennan stuðul, tí mín virkisleið jú varð avbrotin, tá ið eg fór í herin. Eg gjørdist liðugur sum arkitektúr í 1950. Í eini seks ár var eg býararkitektúr í Salford nærindis Manchester.

Aftaná fór eg at arbeiða fyri stjórnina á Isle of Man, har vit búðu í fyra ár.

Frá Man komu vit til Hull í 1959. Tað var framvegis nóg, sum ikki var bygt upp aftur eftir kríggið. Hull var jú ein havnarbýur og tí eitt mál hjá týskarum. Har doyðu 1.200 fólk av krígsávum. Sjálvt danska kirkjan varð bumbað, men hon varð bygd upp aftur.

Eg fór at arbeiða hjá arkitektadeildini hjá býráðnum í Hull. Hetta var í ein tíð, tá ið Labour flokkurin hevði valdið í mongum býum, og flokkurin eisini vildi seta sín dóm á býirnar. Tí var eisini nóg bygt, eisini á tí sosiala økinum, sum skúlar, barnagarðar og ellisheim. Eisini varð framvegis nóg bygt á byggja upp aftur eftir bumbingina undir krígunum.

Yvirlit yvir gravir

Eitt av mínum arbeiðum hevur verið at gera yvirliti yvir gravirnar hjá bretska hermonnum í teim ymisku kirkjugarðunum í Føroyum. Hetta skuldi eg senda til Imperial War Graves Commission. Tað vóru 29 lond, har bretar vóru undir krígunum, og har tað eru gravir.

Tað eru eisini dramatiskar hendingar aftanfyrir hesar gravir. Ein er frá tí flogberin HMS Glorious varð søktur av týskum

kavbátum millum Noreg og Føroyar tann 8. juni 1940, og 1.519 mans doyðu.

Tað vóru 29 sum yvirlivdu og sum kom til Havnar. Ein doyði her, og varð jarðaður í Havn. Ein vinur okkara frá Isle of Man, O Neil at navni, var ein av teimum sum bjargaðist. Hann var innlagdur á hospitalinum í Havn.

Vardi føroyingar í grindamálinum

Elsti sonur Jóhannu og Harry er Louis, uppkallaður eftir abbanum. Tá ið allur hesin ágangurin var ímóti føroysku hvalaveiðuni í Bretlandi vóru tað Louis, sum saman við føroyingum í London, sum skipaði fyri at fáa fram føroysku sjónarmiðini í Bretlandi.

Harry royndi eisini at hjálpa til við at hava lesarabrøv í bløðunum.

Elsta dóttirin eitur Nordina. Hon býr í Hessle, sum er nærindis, har Harry býr.

Andrew er næstur. Hann las farmakologi í Cardiff og London. Hetta er læran um ávirkanina av heilivági á kropp og sinn.

Tann yngsta er Helen, sum býr í York í Norðuronglandi. Hon er útbúgvinn lærari.

Tað er eingin ivi um, at øll henda familjan hevur verið góð umboð fyri Føroyar, har tey hava verið. Tað er eisini ein fongur hjá einum landi sum okkara at hava slík fólk at tala okkara sak.

Johanna og Harry hava verið nóg í Føroyum, og Harry hevur ætlan um at koma aftur í summer.

Víst er Harry ein av okkara. Tí kunnu vit føroyingar eisini vera errin av honum.

Ein kaffimunnur
er góður í kríggi.
Harry hevur
tikið myndina